

JE BENT VEILIG

De Allerhoogste hebt u tot uw woning gemaakt. Geen onheil zal u overkomen, geen plaag zal uw tent naderen. Psalm 91:9-10

De Israëlieten in de woestijn leefden voortdurend in verandering. Zodra de wolkkolom stilstond, zetten ze hun tenten op. Maar soms, nog voor de zon was opgekomen, klonk de bazuin al, kwam de ark in beweging en trok de wolk- en vuurkolom opnieuw voor hen uit—door smalle bergpassen, over heuvels of langs dorre vlaktes. Hun leven was er één van steeds weer onderweg zijn, zonder ooit de zekerheid te hebben om te zeggen: “Hier zijn we veilig, hier blijven we altijd.” En toch hadden ze, midden in al die wisselingen, een vaste woning: hun God. Hij was bij hen in de wolk overdag en in de vuurkolom ’s nachts. Daarom zei Mozes: “Heere, ook al verandert alles om ons heen, U bent ons toevluchtsoord, van generatie tot generatie.” Diezelfde zekerheid geldt ook voor jou en mij. Alles in dit leven kan veranderen—vandaag ben je rijk, morgen arm; vandaag gezond, morgen ziek; vandaag blij en morgen misschien vol zorgen. Maar één ding blijft altijd hetzelfde: je relatie met God. Als Hij je gisteren liefhad, houdt Hij vandaag nog steeds van je—en morgen ook. Mijn vaste, onwankelbare thuis is de Heere. Zelfs al mislukken mijn plannen, verdorren mijn vreugden of valt alles in duigen, dan nog verlies ik nooit wat ik in Hem heb. Hij is mijn veilige woning, waar ik altijd terecht kan. Ik mag een pelgrim zijn in deze wereld, maar ik ben thuis bij God. Hier op aarde dwaal ik rond, maar in Hem vind ik rust en een blijvende woonplaats.

